

ERMƏNİ SİYASƏTİ

Əli ƏLİYEV, AMİ-nin Ağcabədi filiali, «Ana dili, ədəbiyyat və onların tədrisi metodikası» kafedrasının müdiri, baş müəllim

XIX əsrin əvvəllərində Rusiya Azərbaycanı işğal etdikdən sonra öz hökumranlığını möhkəmlətmək və işğal etdiyi ərazilərdə mənfəqləşdirmə siyasəti yeritmək, münaqişə ocaqları yaratmaq kimi perspektiv planlar qarşıya qoymuş və bu planları uğurla yerinə yetirmişdir. Belə bir "parçala hökm et" siyasətini erməni siyasəti adlandıranam. Ümumiyyətlə, Azərbaycan türk millətinə, dövlətçiliyinə, ərazi bütövlüyünə qarşı çevrilmiş hər bir ideya və ideologiyamı erməni siyasəti kimi dərk edirəm. Bu erməni siyasətinin məqsədi hansı yolla olursa olsun Azərbaycan türk millətini yox etmək, Azərbaycan torpaqlarını özününkətiləşdirmək üçün müxtəlif üsullara, variantlara əl atmaqla Azərbaycanı xəritədən silməkdir.

Rus şovinizmi ilə erməni məkri 200 ildir ki, Azərbaycan türk millətini məhv etmək siyasəti ilə bir çox işlər görmüş, dedə-baba torpaqlarımızda özlərinə vətən yaratmış, əcdadlarımız olan Albanların hər tayfasının adı altında gizlənən haylar Alban torpaqlarına sahib çıxmışlar.

Belə qənaətdə gəlmişəm ki, Ərmən Alban tayfası imiş. Bütün Türk tayfaları ilə və eləcə də Albanlarla düşmən mövqedə olan haylar Ərmən tayfasının xristian olmasından istifadə edərək həmin tayfanın adı altında gizlənmişlər. Ona görə belə etmişlər ki, Alban torpaqlarına sahib dursunlar, vətənsiz bir tayfa özlərinə vətən tapsınlar. Bu ideya onların daimi olaraq xain xislətini tənzimləyən atribut kimi səciyyələnilir. Ərmən Alban tayfası İrəvan xanlığının ərazisində yerləşirmiş. Gəlmə tayfa olan haylar Ərmən tayfasını assimilyasiya etmişdir. Ərmən Alban tayfası ilə düşmən mövqedə olan haylar daimi olaraq Alban tayfalarını təqib etmiş, işgəncələr vermiş, qırğınlar törətmiş, tarixin yaddaşında silinməz izlər qoymuşlar. O qədər haylar Türk tayfalarını qovmuşlar ki, bu gün də tələsik bir iş gördükdə «na olub, hay gəlir?!»-deyirlər. Yəni ən qəddar düşmən və quduz xalq haylar daimi olaraq türklərin qənimi olmuşdur.

Ərmən sözünün mənası mən igidəm deməkdir. Filologiya elmləri doktoru, professor Sadıq Şükürov da belə bir doğru nəticəyə gəlmişdir ki, "ermən" sözü xalis türk sözüdür (7). Hay tayfaları Ərmən Alban tayfasını tarixən assimilyasiya etmiş və Ərmən adını özləri üçün millət adı seçmişlər. Onlar «ərmən» adını «erməni» formasında qəbul etmişlər. Xalq arasında belə bir fikir dolur ki, guya «er»-yer, «mən»-mənim (yer mənimdir) deməkdir. Daimi olaraq yer iddiasında olduqları üçün belə ad seçiblər.

İrəvan sözünü də Yerevan etmişlər. Bu söz də daimi yer iddiasında olan haylar «yer» sözündən əl çəkməmişlər. Bu gün erməni dediyimiz xəyanət çamurluğu qədim dövrdə hay və yaşadıqları ərazi isə Hayıstan adlanırmış.

"... erməni kilsəsi Albaniyada ölkəni erməniləşdirmək aləti olmuşdur.... Erməni kilsəsi "Albaniyanın bütün kilsələrində sülh"ü yalnız yadelli işğalçıların köməyi ilə bərqərar edirdi, erməni katolikosluğunun mənafeyi hər dəfə tələb etdikdə erməni kilsəsi həmişə yadelli işğalçıların köməyinə əl atır, "xaç bayrağı ilə öz yolu üzərində tarixi Albaniya və onun bir hissəsi olan Qarabağ (Arsax) xalqlarını" yox edirdi" (5,11)

Bu yoxetmə bu gün sözün həqiqi mənasında tam başa çatmışdır. Azərbaycanın dədə-baba torpağı olan İrəvan xanlığında və Qarabağ bölgəsində haylar hay salıb, qıy vururlar.

Bizim babamız, cəddimiz olan Albanlardan bizi uzaqlaşdırıb özlərini "Alban, yurdunun, vətənlərinin əsdlərlər", Xaç xristianlığı qayr-üzəddə xətir kədərət oyadıb özləri isə sonradan xristian və xaqik olublar. Halbuki Albanlar xristianlığı ermənilərdən 270 il əvvəl qəbul etmişlər. Ermənilər xaqi bizə «pixi», özləri üçün «çiçi» kimi təbliğ ediblər. Lakin bu gün də dədə- babalardan bizə yadigar qalmış adət və ənənələrdə xaça tapınma özünü göstərir. Məsələn, atlarda bəd xassəli şiş olduqda onun üstünə xaç şəkilli dağ çəkirlər ki, bəd xassəli şiş çəkilsin, yox olsun. Yəni xaç xeyir qüvvə kimi qəbul edilir. Və yaxud bu gün də çörək bişirilərkən onun üzərinə xaç işarəsi çəkirlər. Ulu soylarımızın çoxunun damğası xaç şəklində olmuşdur. Qədim onomastik adlarımızın xaçla bağlı olması fikrimizi bir daha sübut edir: Məs: Xaçınyalı kəndi, Xaçın çayı, Xaçbulaq yaylağı, Zümürxaç kəndi, Xaçmaz rayonu və s.

Ermənilər Azərbaycan xalqına qarşı yürütdüyü məhv etmə siyasətində ərəblərlə, farslarla bir nöqtədə birləşirlər. Belə ki, İslam dinini qılinc gücünə Azərbaycan xalqına qəbul etdirənlər bu xalqı ilkin mədəniyyətdən, soy kökündən, inam və inanandan, dinindən ayırırlar. Ermənilər də başqa prizmədən yanaşaraq Azərbaycan xalqında xristianlığa qarşı, xaca qarşı ikrah hissi oyadırlar. Bax bu iki məqam eyni nöqtədə birləşir. Hər iki yanaşmanın məqsədi Azərbaycan xalqını öz soy kökündən uzaqlaşdırmaqdır. Ermənilərin isə bu məsələyə belə yanaşmalarının iki məqsədi vardır. Birincisi Azərbaycan xalqının tarixən düşməni olan erməni bu xalqı məhv etmək, məhv etməyə çalışmaq istəyir, ikincisi isə ondan irəli gəlir ki, özləri Azərbaycan xalqının soy kökü olan Alban tayfasının birinin adı altında gizlənmiş "hay" dır. Ona görə də Azərbaycan xalqını soy kökündən uzaqlaşdırmağa hər an cəhd göstərir. Məlumdur ki, Albaniya 26 tayfayı əhatə etmişdir. Bu 26 tayfanın əksəriyyəti Türk tayfaları olmuşdur. Alban tayfaları Albaniya ərazisinin sahibi imiş. Bu ərazilərdə "hay" tayfası yaşamayıb. "Hay"ların bu məkanda tarixən əraziləri olmayıb. Lakin bu ərazilərə köçürülən "hay"lar özlərini əbədi məkan seçmək üçün "Ərmən" Alban tayfasının adı altında gizləniş, Albaniyanın Ərmənlər yaşayan Ərməniyyə torpaqlarına sahib durublar. Odur ki, onlar heç vaxt razı olmazlar ki, Azərbaycanlılar öz soy kökünə bələd olsunlar və xristian dininin onlardan əvvəl qəbul etmiş babalarını tanısunlar. Axı tarixdən məlumdur ki, Albanlar xristianlığı "hay"lardan 270 il əvvəl qəbul ediblər. Həmçinin bir də ona görə "hay"lar Ərmən Alban tayfasının adı altında gizlənməmişlər ki, həm özlərini Albanların varisləri saysınlar, həm də gəy xristianlığı əvvəlcədən qəbul etdiklərini sübut etsinlər. Alban tayfalarından bu günümüzdə qədər özünü qoruyub saxlayan və bu gün də öz qədim Alban milli qururunu ilə yaşayan İngiloylar Azərbaycanda 14,9 min nəfərdir. "İngiloylar (14, 9 min nəfər, 1999) dini mənsubiyyətinə görə xristian (gürcü pravoslav kilsəsi) və müsəlman ingiloylara ayrılır. Müsəlmanlar Zakatala rayonunun Əliabad, Mosul və Balakən rayonunun İttala kəndlərində, xristian ingiloylar isə Qax rayonunun 9 kəndində yaşayırlar. Qədimdə onların yaşadığı ərazi Kambisena (Ereti) adlanırdı və əsas əhalisi ingiloyların əcdadları hesab olunan er və qel tayfalarından ibarət idi. Burada

Alban kilsəsi fəaliyyət göstərirdi. İngiloyların bir hissəsi sonradan zorla gürcüləşdirilmiş Alban tayfalarının qalıqlarıdır".(1,107)

Verilmiş sitatdan aydın olur ki, er tayfası Alban tayfası olmuşdur. Haylar bu tayfanın adı altında gizlənməmişlər.

Lakin tarixi nə qədər saxtalaşdırsalar da, tarixin dəş yaddaşı həqiqəti üzə çıxarır. Bunu ermənilərin öz yazarları da qələmə almışlar. Q.Kapantsyan "Xayasa-kolibel armıyan" (Yerevan, 1948) əsərində qeyd etmişdir ki, ermənilər VII əsrdəki Kiçik Asiyada Hayasa adlı əyalətdə yaşadıklarına görə "hay" adlandırılmışlar. Buradan aydın olur ki, bunlar erməni deyil haydırlar. Bū gün də onlar bir-birindən millətini soruşduqda-hayes? – (ermənisen?) –deyirlər.

Müasir elmi araşdırmaya əsasən erməni adlandırdığımız bu riyakarlıq çamurluğu Hind-Avropa mənşəli friqlərin bir qoludur. Ulu ədədləri eradan əvvəl XII əsrdə Balkanlardan Kiçik Asiyaya köçmüş, Hayasa əyalətində məskunlaşmış, e.ə. VII əsrdə Urartu dövlətinə qatılmışlar. Urartulular onların bir hissəsini indiki Ermənistan ərazisinə köçürmüşlər.

Buradan aydın olur ki, erməni adlandırılan xalqın adı "hay"dır və yaşadıkları ərazi isə "Hayistan" adlanmışdır. Ermənistan ərazisinə gəlmədirlər. Ermənistan qədim Alban tayfası olan Ərmənilərin yaşadıkları Ərməniyyə torpaqlarıdır.

Bəli bir nəticəyə gəlmişəm ki, erməni dili də qədim alban dili əsasında formalaşmışdır. Çünki, ermənilər buqələmun xalq olduğu üçün nə varsa assimilyasiya edir, özününküləşdirir. Odur ki, Alban mədəniyyəti bizə erməni dilində gəlib çatmışdır. Erməni kimi tanınan bu xalq Ərməniyyə torpağına yiyələnmiş haylardır. Haylar özgə məhni, dilini, yerini, mədəniyyətini və s. tez məniməyən, ümumiyyətlə, buqələmun olan bir şeydilər.

Bu fikri Alban dilini, mədəniyyətini, əlifbasını, ümumiyyətlə, Alban izini yer üzündən silib erməniləşdirən hayların tarixi gedişləri, durumları və xarakterik xüsusiyyətləri şərtləndirir. "Mingəçevirdəki qazıntı zamanı tapılan Alban əlifbası parçaları təsdiq edir ki, V-VII əsrlərdə Arranın öz yerli yazısı var idi və bu yazı ölkədə ərəb hökmüranlığı daha qurulmazdan əvvəl mövcud olmuşdur...Arranda yazılı mənbələr və ədəbiyyat xəlifə Əbd ul-Malikin(685-

705) hökmranlığı dövründən başlayaraq məhv edilmiş və ya sıxışdırılıb aradan çıxarılmışdır. Divanxanalar ərəb dilinə keçdi. Alban yazısı, habelə fars və Xarəzm yazıları, əhəli içərisində savadlı təbəqələrin azlığı və qriqoryan kilsəsinin təzyiqi üzündən sıxışdırılıb unuduldu və təbii olaraq məhv oldu. Erməni dili Alban dilini əvəz etdi.” (2, 58.)

Bizim dövrümüz çoxəsirlik dünya qazanında bismiş sinxronik bir aləmdir. Biz bu aləmdə şamanlıq, bədperəstlik, hər bir şeyə tapınma, xristianlıq, islamçılıq və s. anlamları görə bilirik. Tarixin inkişaf xətti və fəlsəfi duyumu, bunu bizə imkan verir deyək ki, bütün bəşəriyyətin son nöqtədə birləşmə ehtimalı labüddür. Çünki bəşər övladının başlanğıcı və sonu eyni nöqtədə dərək olunur. Yuxarıda söylənilən fikirlərin təsdiqini görkəmli filoloq alim, əməkdar elm xadimi, mərhum professor Mirəli Seyidovun “Azərbaycan xalqının soykökünü düşündükən” əsərində tapa bilirik. M. Seyidov yazmışdır: “...Azərbaycandilli qəbilələrin, qəbilə birləşmələrinin eradan on dörd yüz il qabaq Azərbaycanda yaşaması haqqında bilgi vardır. Sonrakı yüzilliklərdə (IV-III) onlar burada elliklə yaşamış və vaxtaşırı el-el buraya gəlib qohum, qardaş qəbiləbirləşmələrinə qaynayıb-qarışmışlar.

Burada yaşayan və eradan qabaq axınla gələn türkdillilərin dili azı-azı eranın ilk yüzilliklərindən tutmuş ümumxalq danışığı dili qatına yüksəlirdi. Belə olmasaydı, aşağıda görəcəyimiz kimi, V yüzillikdə “Dəli Domrul boyu” Qafqazda, xüsusilə Ermənistanda, Gürcüstanda yayılmazdı və onun yaxından iştirakı ilə əsərlər yaranmazdı. Musa Qəşqəzli əsərində göstərir ki, hələ eranın V yüzilliyində Qazan xan və onun qardaşı haqqında tarixi əfsanə, ola bilsin elə lap əsl əfsanə varmış. Və tarixçi onu az-çox dəyişikliklə əsərinə salmışdır. Ola bilsin ki, Qazanxan əfsanəsini tarixləşdirmişdir. Deməli Dəli Domrul əfsanəsi, Qazan xan tarixi əfsanə hələ V yüzillikdə Qafqazda Azərbaycan dilində yayılmışdır. Çoxdan-eradan 14 yüz il qabaq yaşamış və sonradan axın halında gələnlər Qafqazda türk dilinin qatını daha da artırmış və bu da Azərbaycan dilinin yayılma arealını genişləndirmişdir, tarixi şərait, ictimai mühit ətrafdakı dillərə təsir etməyə, qarşılıqlı əlaqələrə əsas yaratmışdır. Belə bir durumda mədəni, dil bağları daha da genişlənmirdi. Eranın ilk yüzilliklərindən böyük axınla xazarlar, az sonra hunlar və b. qəbiləbirləşmələri,

xalqlar Qafqaza gəlirlər. Türk qatı böyüyür, genişlənir, ictimai durumu daha da möhkəmlənir. Belə bir durumun qonşu dillərə, xüsusilə erməni dilinə təsiri özünü açıqca göstərir. Bu dil hadisəsini duyan görkəmli bilici H.Acaryan əlli ildən çox müasir erməni dili (aşğarapar) ilə əski erməni dili (qrapar) arasındakı böyük, ciddi ayrılıq, fərq haqqında düşünmüş və axırda yazmışdır:

“Erməni dili strukturunun (sintaksis nəzərdə tutulur-M.S.) quruluşuna görə öz çevrəsində olan və onu işğal edən dillərin-latınca, yunanca, fransızca, ərəbcənin, assoriceinin və hətta kürdcənin strukturuna quruluşuna uyğun ola-ola birdən-birə bunlardan uzaqlaşır və türk-tatar dillərinin strukturuna oxşayır? Bu oxşayış tamamilə təsadüfidirmi? Erməni dilinin struktur quruluşunun dəyişməsinin səbəbləri yoxdurmu?”(H.Acaryan, Erməni dilinin tarixi, Yerevan, 1951, səh. 292)

H.Acaryan erməni dilindəki böyük dəyişikliklərdən bəhs edərək yazır ki, hər kəs qraparla aşğaraparı müqayisə edərsə ən kiçik məsələdə belə böyük müxtəlifliyi, fərqi görər. Müəllif fikrini isbat etmək üçün bir çox qrammatik məsələləri misal çəkir. O, feldə, tayində və s. dəyişiklikləri göstərir. Erməni dilinin quruluşundakı ciddi dəyişikliyə H.Acaryan VII yüzilliyin tarixçisi Hovhannes Mamikonyanın, XI yüzilliyin şairi Həraqasinin dilində tuş olaraq təəccüblənmişdir.

Bizcə, Hovhannes Mamikonyanın dilindəki dəyişiklik təbii dil hadisəsidir. Əgər Mamikonyanların köklərinin uyğurlarla qan qohumluğu göz qarşısına gətirilərsə, onda məsələ az-çox aydın olar. Görünür ki, türkdilli Mamikonyanlar erməniləşərkən qraparın qrammatik quruluşunda istər-istəməz dəyişiklik etmişlər”. (5, 436)

Buradan bir daha aydın olur ki, ermənilər türk tayfasının adı altında gizlənib dilinin qrammatik strukturunu da türk dilinin təsiri altında formalaşdırıblar. (3, 56-61)

“Aparılan araşdırmalar və tədqiqatlar nəticəsində aydın olur ki, ermənilər müxtəlif vaxtlarda gah Əhəməni fars imperiyasının, gah Makedoniyalı İsgəderin, gah Azərbaycan-Atropatenanın, gah da türklərin hakimiyyəti altında olmuşlar. Onu da qeyd etmək lazımdır ki, ermənilər hansı dövlətin ərazisində yaşayırdısa, o dövlətin tarixini özünün kimi qələmə

verməyə, ona şərik çıxmağa başlayırdılar. Mənbələrin birində qeyd edilir ki, beləliklə, "süni şəkildə yazılan və təbliğ olunan" erməni xalqının tarixi "həqiqətdə ayrı-ayrı erməni olmayan etnik feodalların tarixidir". (4,25).

Azərbaycanlı dedikdə Azərbaycanda yaşayan Azərbaycan xalqı nəzərdə tutulur. Burada gürcü, erməni, rus, ləzgi, türk, kürd və s. millətlər yaşayırlar. Gürcüstanlı dedikdə orada yaşayan bütün millətlər (gürcülər, ermənilər, ruslar, Azərbaycan türkləri və s.) nəzərdə tutulur. Eləcə də rusiyalı, polşalı, macarıstanlı və s. dedikdə orada yaşayan bütün millətlər nəzərdə tutulur. Odur ki, "azərbaycanlı" ifadəsi də sovet dönəmində millətimizin adının unudulması üçün işlədilmiş erməni siyasətinin bir variantıdır. Çünki "böyük Ermənistan" sovet ideologiyasına əsasən Azərbaycan türkü yox edilməli, bir millət kimi dərk olunmamalı idi. Əgər belə olmasaydı gürcüstanlılar içərisində gürcülər, ermənistanlılar içərisində erməni milləti, rusiyalıları içərisində rus milləti və s. olduğu halda azərbaycanlılar içərisində bizim millətin adı nədir?! Rus imperiyası 70 il ərzində Azərbaycanda xalq, Ermənistanda isə millət formalaşdırmışdır.

Məncə, bizim millətin adı Azərbaycan türküdür. Türk adını bizim üstümüzdən silməklə soy kökümüzdən, ulu mədəniyyətimizdən bizi təcrid etməklə, mənfurqlaşma siyasəti yürütmüşlər. 70 il Azərbaycan türkü Sovet imperiyasının əsarəti altında olsa da, dünya miqyash həyat xalisində Azərbaycançılıq ilməsinə neqş etmişdir.

Amma bu gün biz bir millət kimi Azərbaycan türkü adlanmalıyıq, öz Dədə Qorqud adımızı özümüze qaytarmalıyıq. Azərbaycanlı olmağı ilə Azərbaycanda yaşayan bütün millətlər fəxr edə bilər. Çünki Azərbaycan dünyanın cənnət məkanıdır. Bütün millətlər burada yaşamaq və azərbaycanlı olmaq arzusundadır. Ulu öndərimiz Heydər Əlirza oğlu Əliyev bu barədə demişdir: "Mən azərbaycanlı olmağımla fəxr edirəm!". Bu fikir həm də Azərbaycan türkü ifadəsi mənasında işlədilmişdir. Odur ki, mən də ulu öndərimizin söylədiyi fikrin davamı olaraq bir millətin nümayəndəsi kimi, yəni Azərbaycan türkü olmağımla fəxr edirəm. Azərbaycan dilində bütün millətlər danışa bilər, lakin bu dili Azərbaycan türk millətinin Azərbaycan türkü

qorumalı, sevməli və bütün dünyada təbliğ etməlidir. Çünki bu dil Azərbaycan türk dilidir.

Azərbaycan xalqı çoxmillətli tərkibə malikdir. Azərbaycanda əhalinin milli tərkibə görə 90,6%-ni Azərbaycan türkləri təşkil edir. Lakin burada başqa millətlərin nümayəndələri də yaşayırlar. Bəzən "başqa millətlərin nümayəndələri" əvəzinə "başqa xalqların nümayəndələri" ifadəsi işlədilir ki, bu ifadə də yanlışdır. Çünki hər bir dövlətin öz xalqı və xalqının milli tərkibi vardır. Ona görə də hər bir dövlətin, xalqının milli tərkibi də müxtəlifdir. Bu baxımdan ayrı-ayrı xalqların milli-tərkibi Azərbaycanda ola bilməz. Odur ki, Azərbaycanda ayrı-ayrı xalqların deyil, millətlərin nümayəndələri yaşayırlar. Burada Rus, Ləzgi, Gürcü və s. millətlərin nümayəndələri vardır ki, sovet dövründə bunlara "az saylı xalqlar" deyirdilər. Bu ifadə də yanlışdır. Az saylı xalq olmaz, xalqın içərisində millətin say tərkibinə görə az və ya çoxluğu ola bilər. Odur ki, Azərbaycanda 7953,9 mln. nəfər xalqın milli tərkibə görə sayı (1999-cu il siyahıya alınmaya əsasən) aşağıdakı kimidir:

	sayı (milyon nəfərlə)	Yekunə nisbətən %lə
1. Azərbaycan türkləri –	7205,5 mln. nəfər	90,6
2. Ləzgilər –	178,0	2,2
3. Ruslar –	141,7	1,8
4. Ermənilər –	120,7	1,5
5. Talışlar –	76,8	1,0
6. Avarlar –	50,9	0,6
7. Türklər –	43,9	0,5
8. Tatarlar –	30,0	0,4
9. Ukraynalılar –	29,0	0,4
10. Saxurlar –	15,9	0,2
11. Gürcülər –	14,9	0,2
12. Kürdlər –	13,1	0,2
13. Tatlar –	10,9	0,3
14. Yəhudilər –	8,9	0,1
15. Udiilər –	4,2	0,05
16. Digərləri –	9,5	0,12
		(1,95)

Burada milli tərkibi və sayı göstərilən bu millətlər Azərbaycanda yaşadıkları üçün azərbaycanlı adlanırlar və bunlar Azərbaycan xalqını təmsil edirlər. Göründüyü kimi azərbaycanlı dedikdə ən azı 16 millət nəzərdə tutulur ki, bu da 7953,4 min nəfər Azərbaycan xalqı deməkdir. Bunların içərisində isə Azərbaycan türkləri 7205,5 min nəfər təşkil edir, 747,9 min nəfər isə digər millətlərin nümayəndələridir.

Qətrani qaynatsan da şəkərə çevrilə bilmədiyi kimi, başqa millətlərin adını, soyadını dəyişməklə türkləşə bilməz. Ona görə də hər bir millətin öz adı, soyadı və xüsusiyyəti vardır. Erməni Azərbaycanda yaşayıb, adını və soyadını dəyişib, "Həcər südü əmmişəm, babam Korogludur, Nəbidir, Cavanşirdir"- deməklə türkləşmir, əslində millətimizi təhqir edir.

Azərbaycanlı adı altında gizlənən və hal-hazırda Azərbaycanda məskunlaşan 120,7 min nəfər erməni istirahətli evlərdə yaşayır. Vətəninə məcburi köçkün olan 1 milyona yaxın Azərbaycan türkü isə evsiz və insan hüququ olmayan kölə vəziyyətindədir. Bəs, buna nə ad vermək olar?!

Herbi xidmət zamanı mənimlə bərabər azərbaycanlı adı altında (bu azərbaycanlı adı sanki kommunizmin yorğanıdır ki, millətləri yığıblar altına) gizlənən erməni xidmət edərsə, o hansı vətənə xidmət edəcək?! Mənim vətənim ermənidən qoruyacaqmı?! Yoxsa ermənilərin təhlükəsizliyi üçün qorant rolunu oynayacaq?! Və yaxud məqam gözləyib məni arxadan vurmayaacağına kim zəmanət verə bilər?! Erməniyə etibar etmək olarmı?! Qarı düşməni dost olarmı, keçsə də min il?!

Erməni siyasətinin variantlarından biri də Azərbaycan ərazisində türk soykökü ilə bağlı onomastik vahidlərin məqsədli şəkildə dəyişdirilməsi olmuşdur. Məsələn, Gəncə-Yelizavetpol və yaxud Kirovabad, Şəki-Nuxa, Beyləqan-Jdanov, Tərtər-Mirbəşir, Qəbələ-Qurtqaşen, Oğuz-Vartaşen və s. yer adları dəyişdirilərək ilkin həqiqi anlamından uzaqlaşdırılmaqla doğma soy leksikasına biganəlik, unutmazlıq psixologiyası aşılмышlar. Həmçinin başqa millətlərdən olan azlıqlara muxtariyyət verməklə bərabər onların yerləşdiyi əraziləri sanki özəlləşdirib, təmizləmə aparmaqla, oradakı adları da dəyişdirib

Azərbaycansızlaşdırmaq məqsədi güdmüşlər. Erməni yaşadığı əraziləri erməniləşdirsə, dərd yarındır. Hətta yaşamadığı ərazilərin də adlarını dəyişib, Azərbaycan torpaqlarına erməni damğası vururlar. Azərbaycanda hara ayaq basırlarsa, orada erməni xaçı basdırır, alban xaçlarını erməniləşdirirlər, bir sözlə, erməni siyasəti yürüdülər. Bu siyasət Azərbaycanda daimi olaraq qədimdən bu günə kimi davam etdirilmişdir. Bu erməni siyasətinin yalnız bir məqsədi olmuşdur, Azərbaycanı özünüinküləşdirmək və Azərbaycan türklərini yox etmək. Bu siyasəti rus çarizmi hər vasitə ilə tətbiq etməyə çalışmışdır. Bəzi sərhəd zonalarında iddialı millətləri yerləşdirməklə, yer adlarını dəyişməklə erməni siyasətinin rus variantını həyata keçirmişlər.

Ümumiyyətlə, Azərbaycanda Azərbaycançılıqdan kənar nəyə əl atılırsa, bu erməni siyasətinin bir variantıdır. Biz ayrı-ayrı millətlərə vətənimizdə yer vermişik ki, yaşasınlar, onu parçalamağa çalışan hər bir nəfər erməni xislətli, düşmən niyyətli. Düşmən niyyətliyə vətənimizdə yer yoxdur.

Gəlin ulu öndərimizin tarixi kəlamına əməl edib, azərbaycanlı olmağımızla fəxr edək.

Ədəbiyyat

1. "AME" Elmi Mərkəzi, Bakı, 2007.
2. Bünyadov Ziya. Azərbaycan VII-XIX əsrlərdə, Bakı, 1989.
3. Əliyev Əli Umud. Laçın qədim Oğuz yurdu, Bakı, 2009.
4. Məmmədov Xəqani., Məmmədov Nuru. Erməni iddiaları və azərbaycanlıların soyqırımı, Bakı, 2008.
5. Moisey Kalankatuklu. Albaniya tarixi, Bakı, Elm, 1993.
6. Seyidov Mirəli. Azərbaycan xalqının soykökünü düşünərkən, Bakı, Yazıçı, 1989.
7. Şükürov Sadiq Uluxanlı. Gəncə, 1999.

Резюме

«Гая», известные по всему миру как «армяне», на самом деле скрывались под именем албанского племени «ер» и формировали свой язык на основе албанского языка и языков тюркоязычных племен. Они делали это с целью создать себе родину, которой у них никогда не было. Армянское коварство и русский шовинизм после активного сотрудничества в течение 200 лет стали причиной отторжения Ираванского ханства от Азербайджана, а впоследствии – оккупации Карабахских земель. Эта захватническая политика продолжается и по сей день.

Summery

The "hays" that are known as Armenians hidden themselves under the Albanian tribe called "er" formed their languages on the basis of the Albanian and Turkish languages.

They have done so because they wanted to get a homeland for themselves. In this respect Russian chauvinizm together with Armenians trickery had been closely cooperating for 200 years the result of which had become the privatization and occupation of the Iravan khanate of Azerbaijan and Garabag.

This expansionist policy is continuing even now